

עֲזָרֵי מַעַם הַשָּׁמַיִם עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ

סֵפֶר הַזֵּהָר

שִׁחְבֵּר הַתֵּנָא הָאֱלֹקִי רַבָּן שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי זִיע"א

וּבּוֹ: "סֵפֶר הַזֵּהָר", "זֵהָר חֻדְשׁ", "תְּקוּנַי הַזֵּהָר"

מְנַקֵּד

פְּרָשְׁת לְרִלָּה

מִבְּאֵר בְּלִשׁוֹן הַקִּדְשׁ עִם פְּרוּשׁ קַל וְנֶחְמָד לְמַעַן יְרוּץ הַלּוֹמֵד בּוֹ

מחולק ל- תתק"ס (960) קונטרסים

ל"ב כרכים של לי חלקים

כרך ג' - חלק כ"ג

קונטרס 83

מופץ ללא מטרת רווח כלל - לקירוב הגאולה ברחמים

בְּסִפְרָא דְּאִי יִפְקֹדוּן בֵּית מִן גְּלִיתָא בְּרַחֲמֵי

יחד שבטי ישראל לסיים כל ספר הזוהר בדקות ספורות

"קודשא בריך הוא אורייתא וישראל חד הוא"

יוצא לאור על ידי "מפעל הזהר העולמי"

אָדָר א' תשע"א לפ"ק - בעיה"ק בית שמש תובב"א

דבר המערכת

ומאז שהפצנו את הלימוד היומי של הזוהר בתשע חדשים בלבד, הגענו בס"ד קרוב לשש מאות אלף איש (ממצאי פתרים - כפי שאיתר מאתר פתרים ארזאנו נפלאות) הלומדים ומעינים עליו שם ומפליצים טוב ביפו.

רבי שמעון בר יוחאי עליו השלום ודאי ימליץ טוב בעד הלומדים מתורתו, כמו שכתוב בספר חסידים [סימן רכ"ד]: כל האומר דבר שמועה מפיהם, הם מתפללים עליו שם ומפליצים טוב עליו.

מה מפעים ומגרש לראות איך כלל ישראל מתגינים יחד, מסתופפים בצל הקודש כולם כאחד, להנות מאור הגנוז בזוהר הקדוש ולגרש את חושך הגלות בהדלקת האור הצפון בזוהר. משלהבת קטנה ומרצדת כבר הפכה לאבותק אש שאורה מופץ ומאיר כל פינה אפילה על פני כדור הארץ, עוד קט וכבר תהפוך למזורה ענקית שתאיר ותחמם כל לב יהודי בארץ הזאת שם, תגרש את חשכת הגלות ויתגלה מלכנו ומשיחנו, אור חדש על ציון תאיר ונזכה כולנו יחד במהרה לאורו אכ"י.

כפינו נפוש לשמים שזכנו ה' גם להלהא להיות ממוזקי הרבים, ויתרה ה' עלינו רוח טהרה ונוכה לטהר לבבנו לעבוד ליוצרו בכל כוחנו ובכל נפשנו ובכל מאוננו.

וזאת למדעי שעלונים אלו פותר לכל אחד להדפיס כמה שרוצה באיזה לשון שרוצה, וכל הפזכה את הרבים זכותו עומדת לעד וזוכה לבנים צדיקים.

ועד זמן, והגם דאין לאל ידם להשיג ולהביא סוד אמיתות תורות שבספרים הקדושים האלה אף על פי כן שותים בצמא את דבריהם ומתלהבין בקריאתו מאוד מאוד, עד כאן לשונו הטהור.

זאת שמנו לנו למטרת על, שאיפת "מפעל הזוהר העולמי" לזכות עוד יהודים בלימוד ואמירת הזוהר, ותיקוני הזוהר, להרבות חיילים לתורת רבי שמעון בר יוחאי, להפיץ עוד ועוד את גודל מעלת אמירת תיקוני הזוהר, ולהדליק את אורו בנשמת כל איש ישראל.

בט"ו מנחם אב תשס"ח לפ"ק העבר עלינו לטובה הוצאנו לאור בס"ד את סדר לימוד היומי על הזוהר הקדוש שנדפס ב"ב חלקים, ומחדש אלול תשס"ח עד היום התפשט וכבר גיע לכל קצוות תבל.

ערב ל"ג בעומר (תשס"ט לפ"ק) העבר עלינו לטובה, הוצאנו לאור בס"ד את סדר לימוד היומי על הזוהר הקדוש זהר חדש עם תיקוני זוהר ונדפסו ב"ב חלקים.

לרגל חג השבועות (תשס"ט לפ"ק) העבר עלינו לטובה, הוצאנו לאור בס"ד את סדר לימוד היומי על תיקוני זוהר ונדפס בחלק אחד, עם הוספת קונטרס "שער התיקונים" והוא ליקוט נפלא מספרים קדושים בגודל מעלת אמירת לימוד ספר התיקונים בכל יום ויום, ואפילו כמה פעמים ביום. קונטרס "אקנים עם נערים" - גודל החיוב על כל אחד אשר נקרא בשם "ישראל" ללמוד בספר הזוהר ותיקונים אקנים עם נערים

ישמחו החסידים ויגילו הלומדים, בעזרת השי"ת ובזכות רבי שמעון בר יוחאי הרנו ותובנים לפניכם היום ברכה עלון מס' 5 ליקוט נפלא מספרים קדושים, מילוק פתוח הספר "אור הזוהר החדש והשלם", כללים יסודיים ועיקריים בגודל ענין מעלת אמירת לימוד הזוהר והתיקונים בכל יום ויום, ואפילו כמה פעמים ביום, אפילו כשאין מבינים כלום, לכל אחד ואחד מישראל, אקנים עם נערים, הקטנים עם הגדולים, עשיר ואביון, גאונים עם הגדולים, חכמים עם המונים, ובפרט לילדים קטנים צאן קדשים, מקטן שהגיע לחינוך, "י"ט טוהרים ויתקטקו בטוהרים".
כמבואר בזוהר (ורא דף ק"ח).

אמר לנו רבי שמעון לעת רעותא קדושה בריך הוא בדא דיתגלי כל כך לעלמא וכד יאה קרוב לוימי שמיחא, אפילו רבי דעלמא זמינו לאשכחא ומתוין דחכמתא ולמנדע ביה קצין וחושבין, ובההוא זמנא אתגליא לכלל. [תרגום לשון הקודש]: אמר להם רבי שמעון אין רצונו של הקב"ה בזה שיתגלה לעולם כל כך, וכשיהיה קרוב לימות המשיח אפילו נערים שבעולם עתידים למצוא נסתרות של חכמה לדעת על ידו קצים וחשבונות, ובאותו הזמן יתגלה לכל.

וכמו שכתב בריה"ק רבי יוסף חיים זע"א, "הבן אש ח"י", בהקדמת התיקונים "בניה":

מזין אשר הציץ זרח אור יקרות של שני מאורות הגדולים ספר התיקונים וספר הזוהר קיימו וקבלו היהודים קהל עדת ישראל להחזיק בלימוד הקדוש של התיקונים והזוהר יחיד ורבים מעור

כדאי הוא רבי שמעון לסמוך עליו

מפעל הזוהר העולמי שוקד בימים אלו על הוצאה לאור של ספרי הזוהר כלשון הקודש וספרי הזוהר מחולקים לפרשיות ולנושאים שונים, ועלונים לנוער,* לשם כך דרושים לנו מגינים גרפיקאים ועורכים בהתנדבות, מי רואה שותפים אלו ואינו משתתף עמהם, **כדאי הוא רבי שמעון לסמוך עליו בשעת הדחק!**

המעוניינים נא ליצור קשר, טל: 054-8436784

---

* פד יהא קרוב לוימי משיחא אפילו כביי דעלמא זמינו לאשכחא טמירין דחכמתא [נערים קטנים ימצאו אוצרות ספרים חשובים מסודות, כי יא זית תפלא הארץ זעיר, דרך אמת]. (זהר חלק א' דף ק"ח, ת.)

מטרתנו להגיע ל-1000 סוימי זהר

לשם כך התבטנו, "מפעל הזוהר העולמי" שציינו "תברכה עמי הרבים" בפטירה להקל על הלקוחים ולצורך עוד ועוד יהודים למפעל הלימודים הקבועים בזוהר הקדוש לאחרי פקודה מפיצתה הצלחנו לחלק את הזוהר ל-12 חלקים ל-12 חדשי השנה קשקש כבר תחלק ללימוד יומי כך בקלפוד של 10 - 15 דקות מן הזוהר בכל יום נסמך תור שנה את ספר הזוהר פתי פדדשים וישבות ויכללים התקבלים על עצמם את הפלוד היומי יכולים לקבל חנם את הזוהר ע"פ הפלוד היומי לזיוי הרבים

מטרתנו להגיע ל-1000 סוימי זהר תהקנת ביות הנהול שבירושלים משנת תרפ"א שם תקמו הגאונים הצדיקים רבי יצחק ירוחם ק"ר רבי משה יהושע יהודאי לייב דיקונו, רבי יוסף חיים זונקלד אביד דקקלת האשכנזים יתרוק ירושלים, רבי יצחק מאיר ס"ט ראש הרבנים דקרק קפדנים זצ"ל. [נעד [הוא בעלון מס' 1.2]

נציא בקריאתו נרשט ללל אחטין בני ישראל הנחשבים לכל אדם ואדם ערוו והתעוררו לתאיר את העולם באור העליון **בואו ועלו חלק בקרוב הגאולה. הצטרפו ללמוד היומי מתוך הזוהר הקדוש** וזכות הפנאי האילוקי רבי שמעון בר יוחאי ונו יצליכם ועליו להשש בהשענת עולמים במקרה קמינו אמן

הצטרפו עוד היום לאלפים הלומדים מספר הזוהר עמוד יומי להקשיקה עבור שקבלת ספרי הזוהר התקבלת חנם - בדרך האחרון של העלון **כל הקודם זוכה**

גם ניתן לקבל את ספר הזוהר הקדוש אצל הר"ג המקובל בניהו שמואלי שליט"א 02-6251451
ראשי ישיבת המקובלים "בית שולח" ט"ט שנת במחיר מוזל ומסופסד: 052-7632451
זמן אורן "הסולם" במחיר מוזל בטל: 052-7632451 וזמן אורן "מתוק מדבש" במחיר מוזל

הקדמה לזוהר תתק"ס חלקים - מבצע "יחד כל ישראל"

ישראל הקדושים והטהורים ה'מה כלולים כל ששים רבוא נשמות בתוך ספר הזוה"ק, בדפנת רבינו הקדוש הרמח"ל זי"ע באגרותיו. ולכן כל אחד יטמין עצמו בספר הזוהר הק' במיוחד בדורנו דרא בתראה ודור אחרון. ובזהר (זהר חלק ג' דף קנ"ג): ברעיא מהימנא כתב דהוא "תיבת נח" שמציל מפני המבול הנורא. ולזה תקן הרמח"ל זי"ע דיקבצו את כל ישראל ללמוד זוה"ק ובזה יתבטלו כל הגזרות – ויצמחו הישועות בצמיחת קרן דוד במהרה. (ועין בספר זכותא דרשב"י).

כתב בשדי חמד (מערכת מ' סוף בלל קצ"ח) וז"ל: מצוה שעושים אותה הרבה בני אדם בשתפנות, כל אחד נוטל שכר פאילו עשאה פולה לבדו, ומטעם זה נוהגים כל בית ישראל לעשות חבורת ש"ס ומחלקים הש"ס בין כמה בני אדם, שכל אחד לוקח מסכת אחת, ועושים סיום פעם אחת בשנה, וכן חבורות שחלקו ביניהם ללמוד סדר משניות, ושורת הדין נותנת שיטול כל אחד ואחד שכר פאילו למד הש"ס פולו, עכ"ל. – שמחת סיום ספר הזהר: הרבי רבי ברוך נכד הבעל שם טוב זיע"א, נהג בכל שנה ושנה ביום ל"ג בעומר לעשות סיום ספרי הזהר הקדוש, ואחר הסיום לקח הספר הזהר בידי קדשו ורקד כמה שעות, ואחרי רקודין דקדשה משמחת היום ומשמחת התורה נשק בפי קדשו את ספר הזהר ואמר בזה הלשון, "איך קען דיה, און דו קענסט מיר" [פירוש: אני מפיר אותך, ואתה מפיר אותי]. (טעמי המנהגים).

קריאת גדולי ירושלים בשנת תרפ"א: מעלת למוד הזהר הקדוש אשר הוא מבטל כל מיני פרעניות וגזרות קשות ורעות ומותנא וחרבא ובזה מעלמא... לשקד על למוד הזהר לגמר בארץ ובחוצה לארץ אלף סיומים... וברור כי גם אנשי חוץ לארץ יעלה הלמוד שלהם עם אנשי עיר הקדש במסלת בית קדש הקדשים בסוד כל ישראל ערבים זה בזה, ונכנס לשנה חדשה שנת גאלה וישועה ברחמים על עמו ישראל ועל כל העולם כלו... סיום זהר לעלוי מזל עם ישראל ולבטל כל הצרים אותם עליונים ותחתונים, ויפר עצת אויבינו ויקלקל מחשבותם ולא תעשינה ידיהם תושינה, וישראל ישכן לבטח ונראה בנחמת ציון, ובמהרה יתקיים "וקראתם דרור בארץ אבי"ר.

הלומדים בחבורה – כל אחד כמה דקות ומשתתפים ומתאחדים ברצונם, עולה להם לפולם שלמדו כל הזוה"ק, וכך נוכל בשבע דקות לעשות סיומי זוהר לאלפים, ויתקיים בנו דברי הנביא ישעיה (פרק ס' כ"ב) "הקטן יהיה לאלף" שאפילו בדורנו הנמוך – יוכל להחשב לשר האלף, שסים כל הזוה"ק, ובפלא יועץ (ערך רבים) כתב: וכמה מעלות טובות לתורה דרבים ותפלה דרבים וכל מצוה הנעשית ברבים, הנה כי פן ראוי לכל אדם להתחבר עם יראי ה' וחושבי שמו ולקיים מאמר דוד המלך ע"ה (תהילים קי"ט ס"ג) "חבר אני לכל אשר יראוך". עכ"ל.

על סיום "כל ספר הזהר" בגירסא מצינו מנהג ישראל לעשות אז סעדת מצוה ולפטר בכורים מתענית בערב פסח. (ספר דרך ארץ מנהגי יהודי ארם צובה חלק א' עמוד כ"ז). (ועין בשו"ת פרחי פהונה חלק אר"ח סי' ג')... וממילא כל שכן בלמוד הזוהר

עלינו לשמוח בסיום למודו, שזכות לימוד הזוהר הוא הדבר היחיד להוציאנו מעבדות לחרות כנזכר בזוהר הקדוש, ועוד שהזוהר מלא על גדותיו ממשניות, ובכלל מסכתות נחשב, וזה הוא בכלל סעודת מצוה, עת"ד.

ובספר תולדות קול יהודה (אות ל"ג) איתא עובדא: דפעם אחת ביומי דאב קודם הצום עשה סעודת סיום ואכלו בשר, ושאלו אותו על מה עשה סיום, והשיב כי סים את הספר הקדוש עשרה מאמרות להרמ"ע מפאנו ז"ל, וכן במנהגיו (שם אות קכ"ט), פעם אחת במוצאי תשעה באב אכל בשר, ואמר שיש לו סיום על ספר פרי עץ חיים (להאר"י הקדוש), ע"כ. ובספר סוד ה' מבאר: ועל פי דברי הפסא מלך והבן איש חי ועודו – מעלת הלמוד בזוה"ק, שהלמוד ממש נתהפך לאיש חדש וטהור, ומתמלא שמחה בכל רגע בלומדו, ובוודאי בסיים כל חלק, כמו ספר התיקונים, זהר על התורה, וזוהר חדש, עלינו לשמוח ולעשות סעודה גדולה על כל חלקי הזוהר ובוודאי על האדרא הקדושה שבלמוד האדרא הקדושה זוכה שהרשב"י בכבודו ובעצמו בא מעטר כמלך ויושב ומקשיב בקולו בשלומד האדרא.

כתב המקבל הקדוש רבי אברהם אזולאי זי"ע א זקנו של החיד"א בשם המקבל הרב אברהם גלאנטי זי"ע, בספרו "אור החמה" על ה"אדרא דמשפנא" (שבפרשת משפטים דף קכ"ג ע"ב), וזה לשון קדשו: אפילו עוד היום אחר שנפטר רשב"י מבינינו, כל זמן שאנו עוסקים בדברי האדרא, "אתער" בא רבי שמעון מעטר כמלך בעטרותיו בראש, ויושב בגון, עכ"ל. האם יש שמחה גדולה מזו, על פן ראוי לעשות סעודת מצוה. ובוודאי כאשר יבקש ויתפלל בזכות הרשב"י תתקבל תפלתו ותעשה בקשתו, ומבאר בכתבי האר"י (שער הפסוקים, שיר השירים): "היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני": ראשי תבות ח' בירים מ' קשיבים ל' קולך ה' שמיעני, הוא חמלה, כמו שדרשו בזוהר בפרשת שמות (דף י"ב ע"ב), על פסוק והנה נער בוכה ותחמל עליו וגו', והבן זה, עכ"ל. ובזה שם בארו שהשכינה חומלת כאשר חוזרים בתשובה, שקודם קטרגה מדת הדין על בטול תורה, וכאשר חוזרים בתשובה ומתקנים, מיד חומלת השכינה הקדושה, ונשמעת התפילה ועל דרך דברי האר"י כאשר משתף עצמו עם הציבור בלמודו, אז מעורר את השכינה הקדושה לחמל עליו ולשמע תפלתו ולעשות בקשתו לטובה. ובאור החיים הקדוש כתב דגואל הראשון הוא גואל האחרון כמו שאמרו בזוה"ק מ'ה ש'היה היא – ראשי תבות משה – שיהיה, שהוא הגואל האחרון. (אפשר לרמוז דהרשב"י נשמת משה ובזכותו נגאל), ואין משה רבינו ע"ה מוסר התורה רוצה לגאול עם של בטלנים, עת"ד האור החיים הקדוש זי"ע א. ובזוה"ק קראו למי שלא לומד סודות התורה ולכלל הפחות למוד בקריאה זוה"ק, עם הארץ, ובגללו מתעבב הגאולה רח"ל. על פן פלנו צריכים להתחזק ולהתאחד בלמוד הקדוש הזה. וברוך ה' שזכינו בדרךנו להתחבר כלל ישראל עם "מפעל הזוהר העולמי" העובד ללא לאות ללא מטרות רוח, ולוקח על שכמו משא ועול החובות למען הקים השכינה הקדושה ולשמח לאבינו שבשמים – על פן אחי! כל אחד יכלל בלמוד הנשגב הזה למען פדות השכינה הקדושה ולמען פדות נפשנו ופדות עמו ישראל בקרוב בימינו ברחמים, אכ"ר.

תפלה קדם למוד האוהר הקדוש

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקדשה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבדילים בינינו לבייך. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכוננו לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח נחוץ. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל פחינתנו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. כמאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותרונה: (קבלה מהאר"ל)

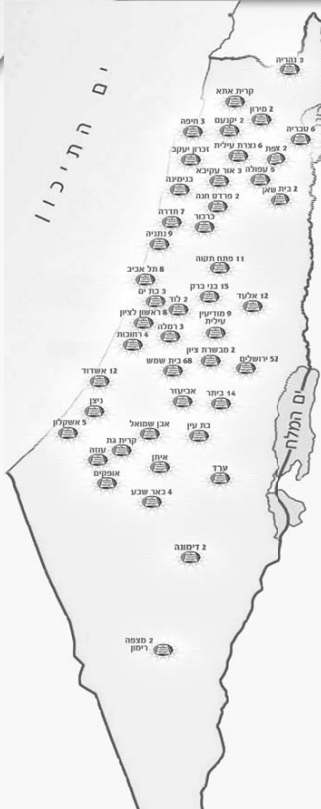
לשים יחוד קודשא בריה הוא ושכינתיה, בדחילו ורחימו, ורחימו ודחילו, ליחדא שם יוד בן"י בוא"ו בן"י ביהודא שלים, על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל לאקמא שכינתא מעפרא, ולעלוי שכינת עויגו אם הבנים שמחה. הריני מקשר עצמי בלימוד הקדוש הזה בנשמות כל התנאים והצדיקים הפתובים בזוהר הקדוש ובראשם התנא האלוני רבי שמעון בר יוחאי ורבי אלעזר בנו. ועל ידי זה תתקיים תפלת דוד המלך עליו השלום (תהלים סא, ד-ה) כי היית מחסה לי מגדל עז מפני אויב. אגורה באהלה עולמים אחסה בסתר כנפיה סלה. ואזפה שבלמודינו זה יהיו שפתותיהם דובבות בקבר, למען שמו באהבה לעשות נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון בוראנו. ובהדין ספרא ספר האוהר, יפקון ישראל מן גלותא ברחמי, יראה אל עבדיך פעלה והדרך על בניהם. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו, ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו (תהלים צ, טז-יז). (סוד ה')

[תפלה לרפואות וישועות]

הריני מקבל עלי מצות עשה של ואהבת לרעה פמוה, והריני אוהב כל אחד מבני ישראל כנפשי ומאדי, והריני מזמין את פי ללמוד בספר הזוהר הקדוש לזכות ... כב"פ (וכאן יפרט בקשות) [לרפואת...] [ישועת...] [לבנים...] השם ישלח דברו יחזקהו וירפאהו ברפואת הנפש ורפואת הגוף ברמ"ח אבריו ושם"ה גידיו בתוך שאר חולי ישראל ויארץ ימיו ושנותיו בנעימים] [ויזשיעהו בדבר ישועה ורחמים...] אמן סלה.

כוכבי אור

והמשכילים יזהירו כזהר הרקיע ומצדיקי הרבים כמוכפים לעולם ועד

ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה את יעקב איש וביתו באו הינאל י"ב והמשכילים יזהירו כזהר הרקיע ומצדיקי הרבים כמוכבים לעולם ועד. והמשכילים, אליו איננו דומסחבלי ברוז דרכמא אלה המכפלים כסוד החכמה יזהירו, נהירו ונצנין בזיוא דחכמתם לעולא מאירים ונוצנים בזיו החכמה העליונה כזהר, נהירו ונצנין דנהרא דנפיק מערן הארה והתנוצצא שן הנהר היוצא מעין ורדא אידו רדא סתימא דאקרי וחו המר המוסק הקרא רקי, ביה קיימו כוכבי אומלי שמשא וסידרא וכל אינון בוצינין דנהורא בו קיימו כוכבים ומולות שש ולבנה וכל אלה הנהור המאירים.

נקודות החלוקה כפרסה ארצית

כ"ה זכינו ואור הזהר הקדוש מתפשט והולך פמשיך להאר עוד בית יהודי ועוד אחד, בתי מדרשות, כוללים וישיבות נוספות, מקומות בהם נוסדו שיעורים ללימוד הזהר הוימי כרוב עם, מרחבים רבים אשר הננים מהאור הזך והטהור. בכח האור לגרש את החושך ולקרבתנו לתכלית האמיתית, לעת אשר יתגלה האור הגנוז לעין כל "אור חדש על ציון תאיר ונזכה כולנו במהרה לאורו".
היות שרצוננו להקל על כל אחד המקבל על עצמו ללמוד הזהר הקדוש לפי עמוד הוימי חלק את ספרי הזהר הקדוש, תקינין זוהר, אור הזהר, עלונים ועוד - כפרסה נרחבת במקומות ובאזורים כדלקמן:

אלעד	03-9090881	052-7643116	בני ברק	0544523917
אשדוד		08-8565928	חדרה אור עקיבא	04-6262204
אשקלון		08-6739750	ירושלים-גבעת זאב	052-7686978
אשקלון-נוה דקלים	08-6716606	054-4699823	ירושלים-מקור ברוך	02-5023811
אשקלון		0522436822	ירושלים-נוף הרים	02-5344634
באר שבע		0779248522	ירושלים-עין כרם	02-6448515
בית שאן	077-5505936	052-7652742	ירושלים-עין כרם	6448515-20
בית שמש	02-9923927	054-8405603	ירושלים-סנסנת זאב	052-2637767
בית שמש-חפציבה		054-5291099	ירושלים-פרדס	077-4080252
בית שמש-יפה נוף		02-9922769	ירושלים-רמות א'	0546571330
בית שמש-הנהל ומנוחה		02-9919520	ירושלים-רמות	02-5712461
בית שמש-עיר	02-9913322	054-4794860	ירושלים-שדרות אשכול	050-4001775
בית שמש-עיר	02-9996424	050-8756477	לוד	052-2906020
בית שמש-קרית רדית		057-9221591	מדדעין-עלית	052-4178426
בית שמש-רמא א'		02-9922486	מדדעין-ברכפלד	08-9721439
בית שמש-רמא א'		02-9922862	מירון	054-4840174
בית שמש-רמא א'	077-7995694	050-4105953	מצפה רמון	0544523917
בית שמש-רמא א'	077-7995694	504105953	תנויה	057-8161389
בית שמש-רמא ב'		02-9921388	עפולה עלית	050-4160188
בית שמש-רמא ב'	02-9923581	052-7695378	עפולה	0523976612
בית שמש-רמא ב'	02-9924247	052-7634563	פתח תקוה	0544328190
בית שמש-רמא ב'		02-9924332	פתח תקוה	054-8474455
בית שמש-רמא ב'		02-9995236	צפת	054-8425228
ביתר עילית	02-5808970	052-7603303	ראשון לציון	054-7781959
ביתר עילית		02-5807752	ראשון לציון	052-8325424
ביתר עילית		054-8475305	רמלה	0527607999
ביתר עילית		057-3107400	תל אביב	050-9094953
ביתר עילית-הגפן		02-5800364	תל אביב	03-7316051
בני ברק		03-6180777		0507487004

וכאן אנו יוצאים בקריאה לל הרועה לבוא ולהשתתף פעמו ולהוות נקודת חלוקה נוספת וא לשלוח פרטים ולקדם 02-995-1300 או לדואר אלקטרוני hazohar@gmail.com

המזכה את הרבים הוא "המיוחס" בשמים

בזוהר הקדוש תבאר ק"ח ע"ב: הוא זכאה בעי למרדך בתרתיא וכי בנין דחשב ליה כאלו הוא ברא ביה ודא אתוה כעולם דסמלך בן יקרא דקביה יתיר כשבחא אחרא וכו' ועל זה באהרן הרביעין שאב שיעבו וכתבו ביהיה היתה אתו חיים והעולם ועייש בד' ק"ט ע"א כפה הפלגו עם כפה גדולים זכות הצדיקים שפחויים רשעים בתשובה. וכן שפתיי מאדמתי' זה אשר ספר לו מזולתה אי שפיע אתה נפשו כעולם העליון רשעי' ז"ל עם הרב הקדוש רבי איציקל מדראגאבישע אשר רשעי' ז"ל רבי איציקל איהו זכות ומוצה של רבו הרב הקדוש ר' מיכל המירד כשרים סמלאנשכס מה ששופע שמעתישיו בכל העולמות עם בנו הרב הר"ל והשיבו לו ר' איציקל הר"ל, איך שלמדו תורה לשפה ולא בתקורה דעתי של רשעי' ז"ל, ואמר לו עוד שבנו הרבה לטמף את עצמו בתנעוים ונסופים וגם בל לא בתקורה דעתו הקדושה, ואמר

לו עוד אשר דרבה כגמרי' וצדקה פתון ניר לאבינוים כדכמה ועוד ולא נתקורה דעתו.

שבו אור לו שרבים השיב מעון ועשה הרבה בעלי תשובה בעולם ובה נהו ושקטה דעתו של רשעי' ז"ל, ונחה דעתו הקדושה מה שמעשישיו אתו כל הפמיליא של מעלה ע"כ. מוכן כי מפשה זאת לא יוכל לספר אשר עיני כשר לו ואר לאדם אשר עינו משוננות בעולמות עליונים שומע רואה מה שלא ישמע לאלוהו. ויכל לספר זאת.

כמאן נזכר להבין איך גדלה מעלתו של אלו שזוכים להפיק את הזהר הקדוש שבה תלויה כל הגאולה שלימה. ונדולה זכות הראשי ישיבות המנהלים והמלמדים שיתחילו ללמוד את הקדוש והמלמדים, הלא אין זכות גדולה מזה בשום (ישמח פשה ערית בהקדמה כפי תהלה לפשה ד"א ע"ב)

אחר כך. והזיווג לא נתן לאחר, אלא לקדוש-ברוך-הוא לבדו, שהוא יודע את זיווגם לחבר אותם כראוי.

אשרי האיש שזוכה במעשיו והולך בדרך האמת כדי שתתחבר נפש בנפש כמו שהיה בתחלה. שהרי אם הוא זוכה במעשיו, זהו אדם שלם כראוי. ומשום כך כתוב ופריו מתוק לחפי, שהוא בתקון מברך שיתברך ממנו העולם, משום שהכל תלוי במעשי האדם אם זוכה ואם לא זוכה.

אמר רבי חזקיה, כך שמעתי, שכתוב (הושע יד) ממני פריך נמצא. הקדוש ברוך הוא אמר לכנסת ישראל, ודאי ממני פריך נמצא. לא כתוב פריי נמצא, אלא פריך. אותה תשוקת הנקבה שעושה נפש ונכללת בכח הזכר, ונכללת נפש בנפש, ונעשות אחת כוללת זו בזו, כפי שאמרנו. לאחר מכן נמצאים שניהם בעולם, ודאי בכח הזכר נמצא פרי הנקבה.

דבר אחר, בתשוקת הנקבה נמצא פרי הזכר, שאם לא תשוקת הנקבה לזכר, לא נעשו פרות לעולמים. זהו שכתוב ממני פריך נמצא.

והיו בימי אמרפל מלך שנער וגו'. רבי יוסי פתח, (ישעיה מא) מי העיר ממזרח צדק יקראהו לרגלו וגו'. את הפסוק הזה בארו החברים. אבל הפסוק הזה הוא בסוד של החכמה, שהרי שנינו, שבעה רקיעים עשה הקדוש ברוך הוא למעלה, וכלם להודיע את כבוד הקדוש ברוך הוא, וכלם עומדים להודיע את סוד האמונה העליונה.

דא, וקדשא בריך הוא מזווג לון לבתר. ולא אתייהיב זיוגא לאחרא אלא לקדשא בריך הוא בלחודווי, דאיהו ידע זיוגא דלהון לחברא לון פדקא יאות.

זכאה הוא בר נש דזכי בעובדוי ואזיל באורח קשוט בגין דאתחבר נפש בנפש כמה דהוה מעיקרא, דהא אי זכי בעובדוי דא הוא בר נש שלים פדקא יאות. ובגין כך כתיב ופריו מתוק לחפי. דהוא בתקונא מברך לאתברכא מניה עלמא, בגין דכלא בעובדין דבר נש תליא אי זכי אי לא זכי.

אמר רבי חזקיה הכי שמענא דכתיב, (הושע יד) ממני פריך נמצא. קדשא בריך הוא אמר ליה לכנסת ישראל ממני ודאי פריך נמצא. פריי נמצא לא כתיב אלא פריך. ההוא תיאובתא דנוקבא דעביד נפש ואתפליל בתוקפא דדכורא ואתפליל נפש בנפש ואתעבידו חד פליל דא בדא כדאמרן. לבתר אשתפחו תרווייהו בעלמא, ודא בחילא דדכורא אשתכח איבא דנוקבא.

דבר אחר בתיאובתא דנוקבא אשתכח איבא דדכורא. דאי לאו תיאובתא דנוקבא לגבי דכורא לא אתעבידו פירין לעלמין הדא הוא דכתיב ממני פריך נמצא:

והיו בימי אמרפל מלך שנער וגו'. רבי יוסי פתח (ישעיה מא) מי העיר ממזרח צדק יקראהו לרגלו וגו'. האי קרא אוקמוה חברייא. אבל האי קרא ברזא דחכמתא איהו. דהא תנינן שבעה רקיעין עבד קדשא בריך הוא לעילא, וכלהו לאשתמודע יקרא דקדשא בריך הוא, וכלהו קיימין לאודעא רזא דמהימנותא עלאה.

בא ראה, יש רקיע עליון נסתר למעלה מאותם השבעה, וזה הוא הרקיע שמנהיגם ומאיר לכלם, וזה אינו נודע, ועומד בשאלה שלא ידועה, משום שהוא נסתר ועמוק, וכלם תמהים עליו. ומשום כך נקרא מ"י, כמו שפרשוהו שכתוב (איוב לח) מבטן מי יצא הקרח, ונאמר. וזה הוא הרקיע העליון שעומד על כל אותם השבעה.

ויש למטה רקיע שהוא תחתון מכלם ולא מאיר. ומשום שהוא תחתון שלא מאיר, אותו הרקיע שעליהם מתחבר עמו, ושתי האותיות הללו הוא כוללם בתוכו, ונקרא ים, שאותו הרקיע העליון שנקרא מ"י.

משום שכל אותם הרקיעים האחרים נעשים נחלים ונכנסים אליו, ואז הוא הים העליון, ועושה פרות ודגים למיניהם. ועל זה אמר דוד (תהלים קד) זה הים גדול ורחב ידים שם רמש ואין מספר חיות קטנות עם גדולות.

ועל זה כתוב (ישעיה מא) מי העיר ממזרח צדק יקראהו לרגלו. מי העיר ממזרח - זה אברהם. צדק יקראהו לרגלו - (נ"א ו' שרה, ד"א צדק יקראהו לרגלו וגו') זה הוא הרקיע התחתון של כל הרקיעים שנועשה ים.

יתן לפניו גוים, מי זה? הוא הרקיע התחתון שאמרנו, שעושה נקמות ומפיל שונאים.

ויבנה השתבח דוד ואמר (תהלים יח) ואיבי נתתה לי ערף ומשנאי אצמיתם. (ישעיה מא) יתן לפניו גוים - אלו הם העמים שהיה אברהם ודף אתריהם, והקדוש ברוך הוא היה הורג אותם. [ומלכים יד, (מה זה ירד? אלא) אלו המלכים שממנים למעלה עליהם. יתן לפניו גוים - אלו העמים שלמטה] [ומלכים ירד - אלו

הא חזי, אית רקייעא עלאה סתים לעילא מנייהו דאנון שבעה, ודא הוא רקייעא דדבר לון ונהיר לון לכלהו, ודא לא אתיידע, וקיימא בשאלתא דלא ידיעא, בגין דאיהו סתים ועמיק, וכלא תוהין עליה, ובגין כך אקרי מ"י, כמה דאוקמוה דכתוב, (איוב לח) מבטן מי יצא הקרח ואתמר, והאי הוא רקייעא עלאה (ד' פ' ע"א) דקיימא על כל אנון שבעה.

ואית לתתא רקייעא דאיהו תתאה מפלהו ולא נהיר, ובגין דאיהו תתאה דלא נהיר, ההוא רקייעא דעליהו אתחבר ביה, ואלין תרין אתוון פליל לון בגויה ואקרי ים, דההוא רקייעא עלאה דאקרי מ"י.

בגין דכל אנון רקייעין אתרנין אתעבידו נחלין ועאלין לגביה, וכדין איהו ים עלאה ועבד איבין ונננין לזנייהו, ועל דא אמר דוד (תהלים קד) זה הים גדול ורחב ידים שם רמש ואין מספר חיות קטנות עם גדולות.

ועל דא כתוב, (ישעיה מא) מי העיר ממזרח צדק יקראהו לרגלו. מי העיר ממזרח. דא אברהם. צדק יקראהו לרגלו. (נ"א דא שרה, ד"א צדק יקראהו לרגלו וגו') דא הוא רקייעא תתאה דכלהו רקייעין דאתעביד ים.

יתן לפניו גוים. מאן האי, הוא רקייעא תתאה דאמרן דעביד נוקמין ואפיל

שנאיין. ובהאי אשתבח דוד ואמר (תהלים יח) ואיבי נתתה לי ערף ומשנאי אצמיתם. (ישעיה

מא) יתן לפניו גוים. אליו אנון עמין דתהו

רדיף עליהון אברהם וקדשא בריך הוא הוה קטיל לון. [ומלכים יד. (מאי ירד אלא) אליו מלכים דממנו לעילא עליהו. יתן לפניו גוים, אליו עמין דתתא] ומלכים ירד אליו ממנו רברבן דלעילא. דכד עביד קדשא בריך

הממנים הגדולים שלמעלה. שכאשר הקדוש ברוך הוא עושה דין בעולם [ר"א בעם], הוא עושה דין בכל, במעלה ובמטה.

(ישעיה מא א) יודפם יעבור שלום ארח ברגליו לא יבוא, (ישעיה מא א). יודפם - זה אברהם, שאברהם היה רודף אותם, והקדוש ברוך הוא היה עובר לפניו והורג אותם, שכתוב יעבור שלום. זה הקדוש ברוך הוא שנקרא שלום. ארח ברגליו לא יבוא, וכי עולה על דעתך שאברהם היה הולך בתוף העננים או בתוף סוסים ומרכבות? אלא ארח ברגליו לא יבוא, שלא היה הולך לפני אברהם לא מלאך ולא שליח, אלא הקדוש ברוך הוא לבדו, שכתוב ארח ברגליו. מי זה רגליו? אלו המלאכים שתחתיו של הקדוש ברוך הוא, כמו שנאמר (זכריה יד) ועמדו רגליו ביום ההוא וגו'.

דבר אחר מי העיר ממזרח - בא ראה, בשעה שהקדוש ברוך הוא העיר את העולם להביא את אברהם ולקרב אותו אליו, ההתעוררות הזו משום שעתיד היה לצאת ממנו יעקב ולהעמיד שנים עשר שבטים פלם צדיקים לפני הקדוש ברוך הוא. צדק יקראהו לרגלו, שהקדוש ברוך הוא היה תמיד קורא לו מיום שנברא העולם, כמו שנאמר (ישעיה מא) קרא הדרות מראש ומשום פן, צדק יקראהו ודאי לרגלו - להתחבר בו בעבודתו ולקרב אותו אליו, כמו שנאמר (שמות יא) העם אשר ברגליו.

דבר אחר מי העיר ממזרח - שמשם ראשית האור להאיר משום שהדרום, אותו החזק של האור שלו הוא מן המזרח. ועל פן, מי העיר - אותו האור של הדרום. ממזרח - משום שהוא

הוא דינא בעלמא (ר"א בעמא) בכלא עביד דינא בעילא ותתא.

ירדפם יעבור שלום ארח ברגליו לא יבוא (ישעיה מא א). יודפם דא אברהם.

דאברהם הוה רדיף לון, וקודשא בריך הוא הוה עבר קמיה וקטיל לון. דכתוב יעבור שלום דא קדשא בריך הוא דאקרי שלום.

ארח ברגליו לא יבוא. וכי סלקא דעתך דהוה אברהם אזיל בגו ענני או בגו סוסון ורתיכין. אלא ארח ברגליו לא יבוא, דלא הוה אזיל קמיה דאברהם לא מלאכא ולא שליחא אלא קדשא בריך הוא בלחודוי דכתוב ארח ברגליו. מאן רגליו אלין מלאכין דאנון תחותוי דקדשא בריך הוא כמה דאתאמר, (זכריה יד) ועמדו רגליו ביום ההוא וגו'.

דבר אחר מי העיר ממזרח. תא חזי, בשעתא דקודשא בריך הוא אתער עלמא לאיתתאה לאברהם ולקרבא ליה לגביה, האי אתערותא בגין דזמין יעקב למיפק מניה ולקיימא תריסר שבטין בלהו זכאין קמיה דקודשא בריך הוא. צדק יקראהו לרגלו. דקדשא בריך הוא הוה קרי ליה תדיר מן יומא דאתברי עלמא כמה דאתאמר, (ישעיה מא) קורא הדורות מראש, ובגין פן צדק יקראהו ודאי. לרגלו, לאתחברא ביה בפולחניה ולקרבא ליה לגביה. כמה דאתאמר, (שמות יא) העם אשר ברגליו.

דבר אחר מי העיר ממזרח. דמתמן שרותא דנהורא לאנהרא. בגין דדרום ההוא

תקפא דנהורא דיליה מגו מזרח איהו. ועל דא מי העיר ההוא נהורא דדרום. ממזרח, האור שלו הוא מן המזרח. ועל פן, מי העיר - אותו האור של הדרום. ממזרח - משום שהוא

בְּגִין דְּאִיהוּ נָטִיל וְאַתְּנִין בְּקִדְמִיתָא, וְתִיאוּבְתָא דִּיהוּא רְקִיעָא עֲלָאָה לְמִיָּהֵב לִיהּ לְמַזְרְחָ.

צָדֵק יִקְרָאֵהוּ לְרַגְלוֹ. דָּא מְעָרְב, דְּאִיהוּ קָרִי לִיהּ תְּדִיר וְלֹא שְׂכִיף כְּמָה דְאַתְּ אָמַר (תהלים פג) אֱלֹהִים אֵל דְּמִי לָךְ אֵל תַּחְרַשׁ וְאֵל תַּשְׁקוּט אֵל. בְּגִין דְּמְעָרְב אַתְּעַר תְּדִיר לְגַבְיָהּ. יתן לִפְנֵינוּ גוֹיִם וּמַלְכִים יִרְדְּ. דְּהָא מְנִיָּה קְבִיל תַּקְפָּא לְאַכְנַעָא כָּל אַנוּן עַמִּין דְּעֵלְמָא.

רְבִי יְהוּדָה אָמַר (ישעיה מא) מִי הָעִיר מִמְּזֻרְחָ, דָּא אַבְרָהָם דְּלֹא נָטִיל אַתְּעֵרוּתָא לְגַבְיָ קִדְשָׁא בְּרִיף הוּא אֲלֵא מִמְּזֻרְחָ, בְּגִין דְּחָמָא שְׂמָשָׁא דְנַפְיָק בְּצַפְרָא מְסֻטְרָא דְמִזְרְחָ, נָטִיל אַתְּעֵרוּתָא לְנַפְשִׁיהּ דְּאִיהוּ קִדְשָׁא בְּרִיף הוּא. אָמַר דָּא הוּא מְלַכָּא דְבָרָא יְתִי. פְּלַח לִיהּ כָּל הַהוּא יוֹמָא, לְרַמְשָׁא חָמָא שְׂמָשָׁא דְאַתְּכַנְיֵשׁ (וְרַחֵם נַפְתָּר) וְסִיתְרָא נְהָרָא. אָמַר דָּא הוּא וְדָאִי דְשָׁלִיט עַל הַהוּא פּוֹלְחָנָא דְפְּלַחִית כָּל הָאִי יוֹמָא, דְּהָא אַתְּחַשְׁפֵּה קַמִּיהּ וְלֹא נְהִיר. פְּלַח לִיהּ כָּל הַהוּא לִילְלָא.

רְצַפְרָא חָמָא דְאַזְלָא חֲשׂוּכָא וְאַתְנַהִיר סֻטְרָא דְמִזְרְחָ. אָמַר וְדָאִי כָּל אֲלִין מְלַכָּא אִית עֲלִיָּהוּ וְשָׁלִיט דְאַנְהִיג לוֹן. פִּינִין דְּחָמָא קִדְשָׁא בְּרִיף הוּא תִיאוּבְתָא דְאַבְרָהָם לְגַבְיָהּ, כְּדִין אַתְּגַלִּי עֲלוּי וּמְלִיל עַמִּיָּה, דְכְּתִיב צָדֵק יִקְרָאֵהוּ לְרַגְלוֹ. דְמְלִיל עַמִּיָּה וְאַתְּגַלִּי עֲלִיהּ.

רְבִי יִצְחָק פְּתַח (ישעיה מה) דְּוֹבֵר צָדֵק מְגִיד מִישְׁרִים. (דף טו ע"ב) קִדְשָׁא בְּרִיף הוּא כָּל מְלוּי אַנוּן בְּקוּשְׁטָא, וְעֵבִיד מִישְׁרִים, בְּמָה עֵבִיד מִישְׁרִים. בְּגִין דְּכַד בְּרָא קִדְשָׁא בְּרִיף הוּא עֲלְמָא, לֹא הָוָה קָאִים וְהָוָה מְתַמוּטְט לְהִכָּא וְלְהִכָּא. אָמַר לִיהּ קִדְשָׁא בְּרִיף הוּא לְעֵלְמָא, מָה לָךְ דְּאַתְּ מְתַמוּטְט. אָמַר לִיהּ,

נוסע וְגוֹן בְּרָאשׁוּנָה, וְתַשׁוּקְתוּ שֶׁל אוֹתוֹ הַרְקִיעַ הַעֲלִיִן לַתַּת לְמַזְרַח.

צָדֵק יִקְרָאֵהוּ לְרַגְלוֹ - זֶה הַמְעָרְב, שֶׁהוּא תְּמִיד קוֹרֵא לוֹ וְלֹא שׁוֹקֵט, כְּמוֹ שְׁנֵאמַר (תהלים פג) אֱלֹהִים אֵל דְּמִי לָךְ אֵל תַּחְרַשׁ וְאֵל תַּשְׁקוּט אֵל, מְשׁוּם שֶׁהַמְעָרְב תְּמִיד מְתַעַוֵּר אֱלִינוּ. יתן לִפְנֵינוּ גוֹיִם וּמַלְכִים יִרְדְּ, שֶׁהֵרִי מְמַנּוּ מְקַבֵּל אֵת הַחֲזוֹק הַלְכַנְיַע אֵת כָּל אוֹתָם הַעַמִּים שֶׁל הָעוֹלָם.

רְבִי יְהוּדָה אָמַר, (ישעיה מז) מִי הָעִיר מִמְּזֻרְחָ - זֶה אַבְרָהָם, שֶׁלֹּא נָטִיל הַתְּעוּרוּרוֹת אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּף הוּא אֲלֵא מִמְּזֻרְחָ. מְשׁוּם שֶׁרָאָה אֵת הַשְּׂמֵשׁ שְׂיֹצְאָת בְּבִקְר מִצַּד הַמְּזֻרְחָ, נָטִיל הַתְּעוּרוּרוֹת לְנַפְשׁוֹ שֶׁהוּא הַקְּדוּשׁ בְּרוּף הוּא. אָמַר, זֶה הוּא הַמְּלַךְ שֶׁבָּרָא אוֹתִי. עֵבֵד לוֹ כָּל הַיּוֹם הַהוּא. לְעָרֵב רָאָה הַשְּׂמֵשׁ שְׂנֵאסַף (והלכנה יוצאת) וְהִלְכְנָה מֵאִירָה. אָמַר, זֶה הוּא וְדָאִי שֶׁשׁוֹלֵט עַל אוֹתָהּ הַעֵבֹדָה שֶׁעֲבַדְתִּי כָּל הַיּוֹם הַזֶּה, שֶׁהִנֵּה נַחֲשָׁף לִפְנֵינוּ וְלֹא מֵאִיר. עֵבֵד לוֹ כָּל הַלַּיְלָה הַהוּא.

רְבִי יִצְחָק פְּתַח, אָמַר וְדָאִי כָּל אֲלִין יֵשׁ עֲלֵיהֶם מְלַךְ וְשָׁלִיט שְׂמֵנְהִיג אוֹתָם. פִּינִין שֶׁרָאָה הַקְּדוּשׁ בְּרוּף הוּא אֵת תַּשׁוּקְתוֹ שֶׁל אַבְרָהָם אֱלִינוּ, אֲזִי הַתְּגַלָּה אֱלִינוּ וְדָבַר עִמּוֹ, שֶׁכְּתוּב צָדֵק יִקְרָאֵהוּ לְרַגְלוֹ, שֶׁדָּבַר עִמּוֹ וְהַתְּגַלָּה עֲלֵינוּ.

רְבִי יִצְחָק פְּתַח, (שם מה) דְּבַר צָדֵק מְגִיד מִישְׁרִים. כָּל דְּבָרֵי הַקְּדוּשׁ בְּרוּף הוּא הֵם אֲמַת וְעוֹשֶׂה מִישְׁרִים. בְּמָה הוּא עוֹשֶׂה מִישְׁרִים? מְשׁוּם שֶׁכָּאֶשֶׁר בְּרָא הַקְּדוּשׁ בְּרוּף הוּא אֵת הָעוֹלָם, לֹא הָיָה עוֹמֵד, וְהָיָה מְתַמוּטְט לְכָאן וּלְכָאן. אָמַר הַקְּדוּשׁ בְּרוּף

הוא לעולם: מה לך שאתה מתמוטט? אמר לו: רבוננו של עולם, איני יכול לעמד, שאין בי יסוד על מה שאתקיים. אמר לו: הרי אני עתיד להעמיד בך צדיק אחד שהוא אברהם שיאהב אותי. מיד עמד העולם בקיומו. זהו שכתוב (בראשית ב) אלה תולדות השמים והארץ בהבראם. אל תקרי בהבראם אלא באברהם. באברהם מתקיים העולם.

אמר רבי חייא, (ישעיה מה) מגיד מישרים, שהנה השיב העולם לקדוש-ברוך-הוא: אותו אברהם עתיד הוא שיצאו ממני בנים שיחריבו את המקדש וישרפו את התורה. [נ"א לצאת ממנו ושמעאל. אמר לו: הנה יצחקו אמר לו: עתיד לצאת ממנו עשו הרשע שנחריב את בית המקדש וישרף התורה.] אמר לו: עתיד אדם אחד לצאת ממנו שהוא יעקב, ויצאו ממנו שנים עשר שבטים כלם צדיקים. מיד התקיים העולם בשבילו. זהו שכתוב מגיד מישרים.

רבי אלעזר אומר, הרי הערנו וינדבר, ויגד, ויאמר - כלם לטעמם מתפרשים. וינדבר הוא בגלוי, ורגה חיצונה, שאינה נרצה פנימית כמו אותן הדרגות העליונות. וזהו דבר צדק. ויגד, הוא רמז לדרגה פנימית עליונה ששולטת על הדבור, וזהו מגיד מישרים. מי המישרים? זו הדרגה העליונה שיעקב שרוי בה. זהו שכתוב (תהלים עט) אתה כוננת מישרים. ומשום כך כתוב מגיד ולא כתוב דובר.

אמר רבי יצחק, והרי כתוב (דברים ד) ויגד לכם את בריתו? אמר לו, כך הוא ודאי, היא הדרגה

רבוננו של עולם לא יכילנא למיקם דלית בי יסודא על מה דאתקיים. אמר ליה הא אנא זמין למיקם בך חד צדיק דאיהו אברהם די ירחים לי. מיד קאים עלמא בקיומיה הדא הוא דכתיב, (בראשית ב) אלה תולדות השמים והארץ בהבראם אל תקרא בהבראם אלא באברהם. באברהם מתקיים עלמא.

אמר רבי חייא (ישעיה מה) מגיד מישרים. דהא אתיב ליה עלמא לקדשא ברין הוא ההוא אברהם זמין הוא דיפקון מניה בנין דיחריבו מקדשא ויוקידו אורייתא. (נ"א לנפיק מניה ושמעאל, אמר ליה הא יצחק, אמר ליה זמין למיפק מניה עשו חריבא דיתרב בי מקדשא ויוקיד אורייתא), אמר ליה זמין חד בר נש למיפק מניה דאיהו יעקב ויפקון מניה תריסר שבטין פלהו זפאין. מיד אתקיים עלמא בגיניה הדא הוא דכתיב מגיד מישרים.

רבי אלעזר אומר הא אתערנא וינדבר ויגד ויאמר פלהו לטעמיהו מתפרשן. וינדבר איהו באתגליא דרגא לבר, דלא איהו דרגא פנימאח כאנון דרגין עלאין, ודא איהו (ישעיה מה) דובר צדק. ויגד איהו רמז לדרגא פנימאח עלאה דשלטאה על דבור, ודא הוא מגיד מישרים. מאן מישרים דא דרגא עלאה דייעקב שרייא ביה הדא הוא דכתיב, (תהלים עט) אתה כוננת מישרים. ובגין כך מגיד כתיב, ולא כתיב דובר.

אמר רבי יצחק והא כתיב, (דברים ד) ויגד לכם את בריתו. אמר ליה הכי הוא ודאי איהו דרגא דשלטא על תמאח דאיהו דובר צדק. וכלא (בה) איהו (נ"א לאשתלא איבא) לאסתפללא

ששולטת על התפתחה שהיא דבר צדק, והכל (בה) הוא (נ"א לשחל הפרי) לתתבונן [יש] פאן. בא ראה, שאף על גב שהדבור הוא תחתון, אל תאמר שאינו עליון, אלא ודאי הדבור הוא מלא מן הכל

והוא דרגה עליונה, וסימן לדבר -
(שם לב) כי לא דבר רק הוא מכם.
רבי אלעזר היה הולך לבית חמיו,
והיו עמו רבי חייא ורבי יוסי ורבי
חזקיה. אמר רבי אלעזר, הנה
ראיתי שהתעוררות של מעלה
אינה אלא כשמתעורר למטה,
שהרי ההתעוררות של מעלה
תלויה בתשוקה של מטה (ההדיר).

פתח ואמר, (תהלים אב) אלהים אל
דמי לך אל תחרש ואל תשקט אל.
זו היא ההתעוררות של מטה כדי
לשלט. אמר דוד, אלהים אל דמי
לך, להעיר אל העליון ולהתחבר
אל הימין. מה הטעם? משום (שם)
כי הנה אויביך יהמיון וגו'. (והכותב)
כי נועצו לב יחדו עליך ברית
יכרתו. ומשום כך, אלהים אל דמי
לך להעיר כלפי מעלה, שהרי אז
מתעורר הימין וקושר אותה עמה.
וכאשר נקשרת בימין, אז נשברים
השונאים, שכתוב (שמות טו) ימינך
ה' נאדרי בכח ימינך ה' תרעץ
אויב.

ובא וראה, בשעה שהתחברו כל
אותם המלכים להלחם בקרב על
אברהם, התעצו להעבירו מן
העולם, וכיון ששלטו בלוט בן
אחיו של אברהם, מיד הלכו,
שכתוב ויקחו את לוט ואת רכשו
בן אחי אברהם וילכו. מה הטעם?
משום שדמותו של לוט היתה
דומה לאברהם, ומשום כך וילכו,
שכל אותו הקרב היה בשבילו.

מה הטעם? משום שאברהם היה
מוציא את בני העולם מעבודת
זרה ומכניס אותם לעבודת
הקדוש ברוך הוא. ועוד, הקדוש
ברוך הוא העיר אותם בעולם כדי
לגדל את שמו של אברהם בעולם
ולקרב אותו לעבודתו. וסוד הדבר

(איבא) הכא. (כ"א אתיא). תא חזי, דאף על גב
דדבור איהו תתאה, לא תימא דלא עלאה
איהו, אלא ודאי דבור מלייא איהו מכללא
ודרגא עלאה איהו. וסימניך (דברים לב) כי לא
דבר רק הוא מכם.

רבי אלעזר הוה אזיל לבי חמוי, והווי
עמיה רבי חייא ורבי יוסי ורבי חזקיה.
אמר רבי אלעזר הא חמינא דאתערוותא
דלעילא לאו איהו אלא כד אתער לתתא,
דהא אתערוותא דלעילא בתיאובתא דלתתא
תלייא (מלחא).

פתח ואמר, (תהלים אב) אלהים על דמי לך אל
תחרש ואל תשקוט אל. דא הוא
אתערוותא דלתתא בגין לשלטאה. אמר דוד,
אלהים אל דמי לך, לאתערא לגבי עלאה
וילאתחברא גבי ימינא. מאי טעמא בגין
(תהלים אב) כי הנה אויביך יהמיון וגו' (והכותב) כי
נועצו לב יחדיו עליך ברית יכרתו, ובגין
כך אלהים אל דמי לך לאתערא לגבי עלאה.
דהא כדין אתערת ימינא וקטירת לה בהדה.
וכד אתקשרת בימינא כדין אתבר שנאין
דכתיב (שמות טו) ימינך יי נאדרי בכח ימינך יי
תרעץ אויב.

והא חזי בשעתא דאתחברו כל אנון מלכין
לאגחא קרבא עליה דאברהם,
אתיעצו לאעברא ליה מן עלמא, וכיון
דשלטו בלוט בר אחוה דאברהם מיד אזלו,
דכתיב ויקחו את לוט ואת רכשו בן אחי
אברהם וילכו. מאי טעמא, בגין דדיוקניה
דלוט הוה דמי לאברהם, ובגין כך וילכו,
דכל ההוא קרבא בגיניה הוה.

מאי טעמא. בגין דהוה אברהם אפיק בני עלמא מפולחנא נוכראה
ואעיל לון בפולחנא דקודשא בריה הוא. ותו קדשא בריה הוא

לאחר קריאת הזוהר (יאמר תפלה זו בכנינת הלב)

יהי רצון מלפניך ה' אלקי ואלקי אבתי שיתקיים בנו עתה מקרא שפתוב "ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ", להעלות לרומם ולתקן הריסות וחרבות השכינה הקדושה לקשוט ופאר פירא עלאה ולארמון שעל מכונו ישב להחזיר עטרה ליושנה וקיים בנו מהרה מקרא שפתוב "ויהי אור הלבנה פאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים פאור שבעת הימים". וזכות הרשב"י הקדוש ובנו רבי אלעזר, וזותם בן עזיהו, יעמוד לנו לתקן העולם מיום שנברא עד סופו פראונו וברצון יראיו. ובזכות היותנו עסוקים בהקמה הזאת, על ידה תתקרב הגאולה, וישועתה מהרה תצמיח, לעלוי שכינת עוגנו במהרה במינו. ויקיים בנו מקרא שפתוב "ויאמר אלקים יהי אור", ויארר עלינו אור ה', ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד, אמן נצח סלה ועד. (נפח התפלה מתוך לשונו הקדוש של רבי חיים ויטאל זיע"א)

מוזרה אני לפניך השם אלוקי ואלקי אבותי שזכיתני ללמוד ולהגות בספר הקדוש הזה ויהרהר עליו, וזכות התנאים הקדושים שלמדנו תורתם יעמוד לנו ולזרענו ונזכה להבטחת הנביא (ישעיה נט, כ-כא) ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב נאם ה'. ואני זאת בריתי אותם אמר יהוה רוחי אשר עליה ודברי אשר שמתי פסיה לא ימוש מפיה ומפי זרעה ומפי זרע זרעה אמר ה' מעתה ועד עולם. ויתקיים בנו הנבואה (ישעיה נא, טז) ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ ולאמר לציון עמי אתה. ובפרפת משה רבינו מהימנא בתגלה במהרה ה' בך נחננו ואין עמו אל נכר, יראו עינינו וישמח לבנו ותגל נפשנו בישועתך באמת באמר לציון מלך אלוקיך, ברוך ה' לעולם אמן ואמן. (סיד ה')

אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן רחם עלינו טוב ומטיב הדרש לנו. שובה אלינו [עלינו] בהמון רחמיה בגלל אבות שעשו רצונה. בנה ביתך ככתחלה וכוונן מקדשה על מכונו. והראנו בבנינו ושמחנו בתקונו. והשב שכינתך לתוכו, והשב פהנים לעבודתם ולויים לדוכנם לשירים ולזמרים. והשב ישראל לנויהם. ומלאה הארץ דעה את ה' ליראה ולאבהב את שמה הגדול הגבור והנורא אמן בן יהי רצון. (סי"ת)

הקדיש לעלוי הנשמה: הקדיש הוא שבח גדול לבורא עולם על פן יש בזה עלוי נשמה גדול לנפטר במקדש בזה שגורם לצבור לענות אמן, שהוא עלוי נשמה גדול עד מאד ונחת רוח לנשמה. מלבד מה שמצייל את הנפטר מדינה של גיהנם. מעלה אותו בדרגות נוספות בגן עדן (עיינו פה החיים שכתב לומר בכל ליל שבת קדיש אחר מאה שנה שעולה מעלה מעלה, ועי"ע פלא יוציא).

מעלת לימוד הזוהר לעלוי הנשמה: פתבו המקבלים: לימוד הקבלה והזוהר (תורת הרשב"י) יש בו תועלת לנשמה יותר משאר למידים. פי לכן נקרא זוהר שהוא מזהיר הנשמה... וביום שבת קודש ששעה אחת לימוד הזוה"ק שונה אלה שנה, ובשמחה מליון שנה עליו להשתדל יותר בלימוד הזוה"ק פי הוא מבחינת היום, קדוש הוא לאלהינו... ומה גדלה מעלת לימוד הזוהר הקדוש בגבהי מרומים ובמקדש ביום הקדוש יום השבת שאין ערה להשגתו, ובנדאי למודו בעד עלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, אין קץ למעלתו ואין קץ לעלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, ומעטרים לנשמה בעטרה ולבוש מיוחד בזכות למודו. וכן לתמי ותמותו ע"ה (ועי' קב הישר) והנה יאמרו אתו, כפול ומכפל שבעתים, בבחינת מכבודו במותו וכו', (ועי' פלא יוציא ערה כבוד אב ואם).

קדיש על ישראל נסח ספרדי (ע"מ)

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. (אמ) בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתָהּ וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ
וְיַצְמַח פְּרָקְנָהּ וְיִקְרַב מְשִׁיחָהּ. (אמ) בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית
יִשְׂרָאֵל בְּעֶנְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא
וּלְעָלְמֵי עָלְמֵינָא יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה
וְיִתְהַלֵּל שְׁמֵהּ דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. (אמ) לְעֵלְמָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא
תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחְמָתָא דְאִמְרִין בְּעֶלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְּנָן
וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן דְעֶסְקִין בְּאוּרִיתָא קְדֻשָּׁתָא. דִּי
בְּאַתְרָא הַדִּין וְדִי בְּכָל אַתְרָא וְאַתְרָא, יְהֵא לְנָא וְלַהוֹן וּלְכוּן הֵנָּה וְחֶסְדָּא וְרַחֲמֵי
מִן קֳדָם מְאָרֵי שְׁמַיָּא וְאַרְעָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא,
חַיִּים וְשֹׁבְעֵי וְיִשׁוּעָה וְנַחֲמָה וְשִׁיזְבָּא וְרַפּוּאָה וְגִאֲלָה וְסִלְיַחָה וְכַפְּרָה, וְרוּחַ
וְהַצְלָה לְנוּ וּלְכָל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עוֹשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא
בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ)

הַשְּׂכֵבָה לְאִישׁ: אֲשֶׁרֵי אִישׁ יֵרָא אֶת יְהוָה בְּמִצּוֹתָיו חֲפִץ מְאֹד: הַמְרַחֵם עַל
כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וְיַחְמוֹל וְיִרְחַם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה שֶׁל (פב"פ). רוּחַ
יְהוָה תְּנִיחָנּוּ בְּגֵן עֵדֶן: דְּאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת אֱלֹהָא מְאָרִיָּה שְׁמַיָּא
וְאַרְעָא. מְלַךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמָיו יִרְחַם עָלֵינוּ. וְיַחְמוֹל וְיַחְמוֹל עָלֵינוּ. מְלַךְ
מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמָיו יִסְתִּירֵהוּ בְּצַל כַּנְפָּיו וּבִסְתֵר אֶהְלוּ לַחַזוּת בְּנוֹעַם
יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהִיבְלוּ. וְלִקְצֵן הַיָּמִין יַעֲמִידֵהוּ. וּמִנְחַל עֵדֶנּוּ יִשְׁקָהוּ. וְיַצְרֹר
בְּצִרּוֹר הַחַיִּים נִשְׁמָתוֹ. וְיִשִּׁים כְּבוֹד מְנוּחָתוֹ. יְהוָה הוּא נִחְלָתוֹ. וְיִלְוֶה אֱלֹו
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבוֹ יְהִי שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מִשְׁכְּבוֹתֵם.
הַלֵּךְ נִכְחוֹ. הוּא וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבִים עַמּוּ בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

הַשְּׂכֵבָה לְאִשָּׁה: אֵשֶׁת חַיִל מִי וּמְצָא, וְרַחֵק מִפְּנִינִים מְכַרְהָ: שֶׁקֶר הַחֵן וְהַכֵּל
הַיָּפִי, אִשָּׁה יִרְאֵת יְהוָה הִיא תִתְהַלֵּל: תֵּנוּ לָהּ מִפְּרֵי יָדֶיהָ, וְיִהְיֶה לָּהּ בְּשַׁעֲרֵים
מַעֲשֵׂיהָ: הַמְרַחֵם עַל כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וְיַחְמוֹל וְיִרְחַם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה
שֶׁל (פב"פ). רוּחַ יְהוָה תְּנִיחָנּוּ בְּגֵן עֵדֶן: דְּאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת
אֱלֹהָא מְרִיָּה שְׁמַיָּא וְאַרְעָא. הַמְלַךְ בְּרַחֲמָיו יְחוּם וְיַחְמוֹל עָלֶיהָ. וְיִלְוֶה אֱלִיָּהּ
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבָהּ יְהִי שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מִשְׁכְּבוֹתֵם.
הַלֵּךְ נִכְחוֹ. הִיא וְכָל בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבוֹת עִמָּה בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא כרעותה וימליך מלכותה. ויצמח פורקנה ויקרב משיחה. בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל. בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן: יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי: יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל שמה דקודשא. בריך הוא לעלא (בעשי"ת ולעלא מכל) מן כל ברכתא ושירתא, תשבחתא ונחמתא, דאמירן בעלמא. ואמרו אמן:

על ישראל ועל רבנן ועל תלמידיהון ועל כל תלמידי תלמידיהון ועל כל מאן דעסקין באורייתא די באתרא הדין ודי בכל אתר ואתר יהא להון ולכון שלמא רבא הנא וחסדא ורחמי וחי אריכי ומזוני רויחי ופורקנא מן קדם אבוהון די בשמיא וארעא ואמרו אמן: יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן: עושה שלום במרומיו הוא ברחמי יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

תפלה על הנפטר לאחר הלמוד

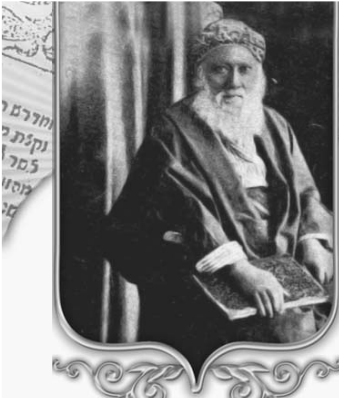
לאיש: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגית בן פלוני) וגמול נא עמו בחסדך הגדול לפתח לו שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתו באהבה ובחבה. ושלח לו מלאכיד הקדושים והטהורים להוליכו ולהושיבו תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכנתך, ולהשביעו מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותו מחובט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לו על כל פשעיו. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לו זכיותיו וצדקותיו אשר עשה. ותשפיע לו מנשמתו לרשן עצמותיו בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. וישכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל יראה פני גיהנם. ונשמתו תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותו בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

לאשה: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגית בת פלונית) וגמול נא עמה בחסדך הגדול לפתח לה שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתה באהבה ובחבה. ושלח לה מלאכיד הקדושים והטהורים להוליכה ולהושיבה תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכנתך, ולהשביעיה מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותה מחובט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לה על כל פשעיה. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לה זכיותיה וצדקותיה אשר עשתה. ותשפיע לה מנשמתה לרשן עצמותיה בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. ותשכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל תראה פני גיהנם. ונשמתה תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותה בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

לאורם נלך

רבי יאודה פתניא זצוקלה"ה

לקט מספרי הקדמונים על הזוהר

בספר הקדוש בית לחם יהודה חלק ראשון מהצדיק החסיד הקדוש רבי יאודה פתניא זצוקלה"ה, זה לשונו: (באמצע ההקדמה)

והנה בעינינו בנאדם יבנה עיניו אמן. היו לנו שנים רבותים זקב הסוכניע על העיר מפות ומחוני והפה אשר היו לנו לחוקה ולמסקנה ביום זעם, והראשון בקדש צדיק וסוד עולם חכם רבי יוסף תמים בן חכם רבי אליהו בן חכם רבי משה חיים זקן צדיק וקדוש לכרכה. ושני בקדש הרב הגאון חכם רבי שמעון אהרן אבא בר אבא המבנה אגטי זקן צדיק וקדוש לכרכה.

עוסקים בה הם אשר היו עומדים למען וצננה נגד מדת הדיו ובעצם כחם ואונם היו דוחים את הגזרות מה שלא היה יכול לעמד נגד מדת הדיו וכות כפה צדיקים וחסידים העוסקים בחינוניות התורה שבאבות הדרו.

☆☆☆

והנה בעת כזאת שעת צרה היא ליעקב בנושיות וברוחניות כרחבי ארץ הקודש ת"ו ובתפוצות ישראל בארצות אזורנו, עינינו ושואות לאבינו שבשמים שיתעוררו רחמינו על שארית פלעתנו, ושומר ישראל שמור שארית ישראל וכו', ושנצחה לדאות בקרוב בהתגלות כבוד שמו יתברך על עמו

אוצו ונחלתו ובכל העולם ובישועת השם כביאת משיח צדקינו וברחמים גדולים יקבצנו מארבע כנפות הארץ לארצנו.

וזכות התנא האלקי רבי שמעון כרויאי שילכדו תורתו כטורה, כבודאי תעמוד לנו ולכל ישראל אחינו להיושע בכלל ובפרט שזנכה כקרוב לדאות כישועות שמחתן ונחמתן של ישראל כביאת גואל צדק ברחמים גדולים כב"א, ומלאה הארץ דעה כמים לים מכסים במהרה בימינו אמן.

ובגודל כוח זכות הרבים של העוורים הממסיעים למפעל הקדוש הזה, יזכו לדאות מיצויא החלשים רב תענוג ונחת וקדושה, ויקוים הבעתה הרעיא מהימנא "כהאי ספר הזוהר, יפקו ביה מן גלותא ברבמי" כביאת גואל צדק במהרה בימינו אמן.

אין לך חסד גדול יותר מלימוד הזוהר הקדוש ולהגן על בני ביתך, ולזכות לחיים טובים ארוכים ומתוקנים, כשפע וכבכוד

שעה בלא כעה ואין נגע בלא נגע, ונזרות קשות נתחשדים ככל יום נוסף על יום אהומל גם מן השמיים נלחטו כי בליל ג' י"ג כסלו שנת א"ה תרע"ה צפו מי נהר חזקל מרב הגשמים וספרו גזרי הנהר ושטפו ועברו תוך העיר בעוד היוותם ושנים על מוטותיו בלילה ונאו הפים מי שתנו ותרו צעקה גדולה בתוך העיר אשר כמיה לא היתה רק בזמן יציאת מצרים וכל אנשי העיר עם מעמסיהם שעל כתפיהם ועם בנייהם וכוותיהם הקטנים שנושאים אותם על זרועותם היו בורחים ונסים בתוך העיר מסקום הנמור לפקום הנבואה כי אין דרך לצאת מן העיר כי הפים הקיפו כל העיר מפל צד יותר רחוק מפלואו עיניו של אדם, ונבחו הפים והפילו זליהם שליש העיר וקפה בני אדם שלא קצמו לברח היו פתיהם כקבריהם כמקנא ליעלו. ואחר כך בא זקן אדם מקום פשעים צרה, גם נתמלא אויר הרקיע פקעושים ונלהו עפהם מפת בצורת יוקר

השערעים. האנשי הצבא לא הצליחו בפלחמה וקיו אנשי חרב הרגו פלחמה וישארו נשקים אלמנות ונביהים ותומים, עד שראה השם את לחמיו עמו ישאל וינחם על הרעה והלך בבל בליל א' י"ז אדר שנת עזרת ג' סנו פלחמה של בריטיניא הנקרא מן וכלח אנס כפו את שרפת העיר אשר הציתו בה אנשי חיל של כוונטוניא בעת צאתם מהעיר, גם שאר בני ישמעאל הנשארים בעיר שברו את נציות היהודים וכזו איש לו עד שלא

השאריו כלום ואפילו הדלתות של החינות יקרו וקחום וניה דעתם לחדו אחר כך וכו' גם את הפתים ולשכב את הנשים. ותהלה לאל שלא הפיק את זקסם כי בהבנס האויב נחה שקטה כל העיר ונקשנו כצופר נקלטה מפח יוקשים. גם בחתלת וכו' ויהיה עת צרה ליעקב צרה כמכנייה כי יביל כ"א ימים אחר שניה חכם רבי שמעון זכרנו לכרכה בבקר השכם נדבקו מודעות אדמים משעם הפלך ודלויו ככל השוקים וככל הפקומות ובתוך הפודעות מצור חכם אדם לאות פלחמה ממלכה כמלכת קוטטוניא כמלכת בריטיניא. ותכף החתיל לקביו את בחוני בני ישראל לצאת למלחמה להלחם עם בריטיניא והיו מטיעו אותם מעיר לעיר ומסדק ל מסדק כהרים וכוונגות עד הגיעם עד מקום קשרי הפלחמה, ומי אז והלאה כמצאונו רבות רעות והיו הצרות דחוקות זו את זו כל אמת רוצה להקדים את פני חברתה ואין